

דבר העורך

תורת אמת...

פעם אחת נפגש רבה של בריסק הגאון רבי יוסף דוב סולובייצ'יק עם שופט רוסי. החוקים שלנו - אמר השופט הגוי - טובים מהחוקים שלכם. למשל: לנו יש חוק נגד שוחד מענישים גם את השופט וגם הנוטל השוחד ואילו אצלכם על פי דיני התורה האיסור רק לקחת את השוחד ואילו נותן השוחד אינו עובר על שום איסור. אדרבה - השיב הרב מבריסק - דווקא מפני כך דין התורה שומר יותר על יושר הדין. על פי חוקכם הדיין אינו חושש כלל לקחת שוחד משום שבטוח הוא שנותן השוחד לא יגלה את הדבר לאיש שהרי אם יתגלה הדבר ייענש גם הוא. אולם על פי חוקי התורה - סיים הרב - אין הדבר כן. כל דיין חושש מאוד ליטול שוחד שמא יבוא הנותן ויגלה את מעשיו...

בהערכה רבה
נר אמאט

לרפואת יונה בת דינה תחי'

פינת עישון

לבריאות

שווה קריאה

אבא שלנו עסיר...

המפקח בחיידר קורא לי, ומבקש שאקבל תחת חסותי ילד שתלמודו קשה עליו כברזל. הילד לא לומד, לא בעניינים בכלל, וגם בחברה מצבו נוראי, הוא לא מתקשר כלל. הוא ביקש ממני לנסות לעשות איתו משהו. המפקח הדגיש שאין לי מה לצפות לתגמול, מכיוון שאבא שלו הוא עני מרוד. אמרתי למפקח, אתה טועה, אבא שלו מליונר גדול... המפקח הביט בי מופתע: - האם אנו מדברים על אותו בן אדם? - לא. אבא של הילד בשמים הוא כל יכול, ובטוחני שאם אשקיע בבנו המתקשה ואסייע בידו ללמוד תורה, הוא ישלם לי בעין יפה! קיבלתי את הילד לשיעור ראשון: מה נשמע? מה שלומך? - הילד לא מגיב ולא מתעניין. הוא גם לא יודע באיזה מסכת אוחזים בכיתה. אפילו משנה אחת אינה מוכרת לו... הילד היה ממוצא אמריקאי. התחלתי לדבר איתו על אמריקה, האם ביקר שם פעם, מה ראה, בניינים גבוהים? ואין תגובה. מבטו נותר אטום... באותו בוקר עשיתי בדיקת דם. סיפרתי לו שהייתי בקופת חולים, ואז סיפרתי לו סיפור: בקופת חולים ישבה והמתנה אשה חילונית מבוגרת, בידיה החזיקה רצועה הקשורה לכלבלב קטן. בספסל ממול ישב אברך עסוק בגמרתו. התור של האשה הגיע, והיא ביקשה מהאברך שישמור על הכלב. בתחילה האברך היסס, ואז נתן את הסכמתו. הכלב, לפתע החל להשתולל. האברך שאינו מורגל בכגון דא, שחרר את הרצועה, והכלב ברח... הוא יצא החוצה ונעלם... כשהמטרוניתא יצאה היא כעסה מאד, ודרשה מהאברך לבוא להתדיין אתה בפני בית משפט. האברך אמר: אצלנו מתדיינים אך ורק בבית דין. והאשה הביעה את הסכמתה. כשהגיעו לפני הדיינים התחילו לדון בדיני שומר שכר ושומר חנם, ושאלתי את הילד שישב מהופנט - מה דעתו, האם האברך חייב בתשלום? הוא טען שמה פתאום, האברך לא אשם... אבל אני טענתי לו "כל שחבתי בשמירתו הכשרתי את נזקו" יש כאן פשיעה בחיובי השמירה, אין ברירה לא נעים אבל צריך לשלם... הילד התחיל להתעניין אולי אפשר להציל את האברך המסכן, וכך התחיל דיון והתארך, כשהילד משתף פעולה באופן מלא, ומתוודע לראשונה ללימוד עם טעם! הילד החל להתעניין בלימוד, אח"כ הצעתי למלמד לשותף אותו בשיעורים, ותוך ימים לא רבים נהיה ילד מקובל בחברה ומצליח בלימודיו. בחיידר שמחה וששון, ובביתו של הילד - חג, הילד האבוד עלה על דרך המלך! באותו שבוע התקשרו אלי מהבנק שאני בפיגור בתשלומי המשכנתא בסכום של ארבעים ושנים ש"ח. בגלל המלחמה האריכו לי את ההמתנה, אבל כלו כל הקיצין ועלולים לעקל לי את הבית חלילה... הלכתי לארון הקדש ושפכתי את לבי להקב"ה.

אמרתי: "אבא'ה, אני רוצה ללמוד עם הילד שלך, ולא לנסוע לארה"ב לקבץ נדבות... אנא אבא תעזור לי!". אחרי יומיים התקשר אלי גיסי וסיפר שמצאו קרן נאמנות של אמי ע"ה, שנפטרה לפני שבע שנים ועבדה עד יומה האחרון. עו"ד עבד על התיק זמן רב, וכעת זה הסתיים בהצלחה. הסכום שמוכן לכל אחד מהיורשים הוא... 42,000 ש"ח בדיוק... הכסף הועבר ישירות אל הבנק למשכנתאות. האבא המליונר שילם בעין יפה!

תחזיקו חזק: אירלנד קנתה מטוס קרב, התעקשה להסיר את המערכות הישראליות - ועכשיו המטוס לא יכול לנחות בערפל

אחים גדולים זה כזה.
"יוסי רוצה פיצה???"
"כן!!!"
"אז לך תקנה לנו"

שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשקה: עשרתן? ערבתן? מה נראה לכם? השבת יתקפו באיראן?

פעם לפני 100 שנה לכולם היה סוס, רק לעשירים היה רכב. היום לכולם יש רכבים, רק לעשירים יש סוסים..

נראה לי שהשכן שלנו יודע משהו ולא מספר

הספרי צדיקים

התקיפה שלא היתה

ספרות סתומה

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתם לפגוע ולהעליב!

בכל בר מצווה יש את הדוד
החכמולוג ששואל את
החתן, נו, אז בן כמה אתה
נהיה?

נגמר טו באב

רמזור אדום
זה הזמן בו כל
הנהגים מסתכלים
מה הנהגים
האחרים עושים.

גם אם ישנת
עשרים שעות ברצף
כשתקום תרצה לישון
עוד חמש דקות

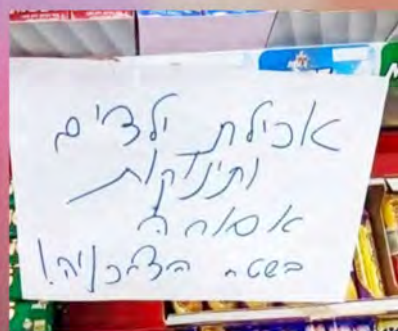
אמר הילד: מורה נהדר
הוא זה שנעדר

יש אנשים שאצלם הדמיון
הוא מעבר לכל דמיון

לא משנה
כמה תסגור
את החלונות בבית
תמיד יהיה
איזה זבוב שיצוץ
לך בסלון.

עקצו אותי
במחיר

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

נצחית - תלמיד... שפטים ושופטים תתן לך בכל שערך אשר ה' אלהיך נתן לך לשפוט ולשפוט את העם משפט צדק (דברים טז, יח).
מפרשי התורה דקדקו בלשון הכתוב "תתן לך", שבאה התורה לרמוז לנו שעל האדם ליתן על עצמו שופטים ושופטים, האדם צריך להיות השופט והשופט של עצמו, לקנוס ולהעניש את עצמו אם איבד איזו מצווה, כגון שקם מאוחר ועבר זמן קריאת שמע של שחרית, או שלא התפלל תפילה אחת ביום וכדומה, ולאידך גיסא אם נכשל חלילה בעבירה.
אולם כל זה באדם עצמו, אך כלפי הזולת צריך האדם לשפוט ולדון לכף זכות, ושפוט את העם משפט צדק.
ובענין זה נספר, רבי אריה לוי זצ"ל, רבם של האסירים, היה גאון וקדוש, למד את תורת החן (לימוד הקבלה), יחד עם סביו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצוק"ל, בעל הלשם שבו ואחלמה, שהיה ידוע ומפורסם בלימוד הקבלה.
דרכו בקודש של רבי אריה לוי הייתה להסתיר עצמו ואת מעשי מצוותיו, בתקופתו שלט בארץ ישראל המנדט הבריטי שמצד אחד היו עוזרים ליהודים בכך שמנעו מהערבים לעשות פוגרומים, פיגועים וכדומה, אך מאידך גיסא היו מצירים גם ליהודים, אוסרים אותם ואף מוציאים להורג חלק מהם. רבי אריה לוי היה מבקר בתדירות את אסירי המנדט הבריטי ומחזקם ומעודדם ומחזירם בתשובה שלימה ומציל רבים מהם מעונש מוות, ולכן נקרא רבם של אסירי המנדט.
אשתו שהייתה צדקת גדולה חשבה שיש במעשה בעלה משום ביטול תורה, במקום לשבת וללמוד הולך ודואג לאסירי המנדט, ולכן הלכה לשאול את בעל הלשם שבו ואחלמה אם ראוי שימשיך במעשיו, בעל הלשם שאלה אם הוא מצליח במעשה ידיו, והרבנית ענתה שאכן כן, הוא משיב רבים מעוון ומציל יהודים רבים מעונש מוות. אם כן, הורה לה הרב שעליו להמשיך בתפקידו ולא יחוש לביטול תורה, כיון שזהו סימן משמים שמינו אותו לשליח לדבר זה. ומדבר זה למד מרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל שדבר שאדם מצליח בו אסור לו להפסיק בו אלא צריך להמשיכו, דכנראה דלכך ייעדו אותו משמים.

פעם אחת בלוויה של תלמיד חכם גדול, נכנס רבי אריה לוי לחנות פרחים וקנה עציץ גדול, אחד התלמידי חכמים שראה אותו לא הבין לפשר מעשיו, באמצע הלוויה לקנות עציץ? אך לא העז להעיר לרב בענין זה.
לאחר כמה ימים פגש אותו תלמיד חכם את רבי אריה לוי וביקש לדעת מדוע קנה את העציץ באמצע הלוויה, הרב חיך והשיב שלפני הלוויה נודע לו שבאחד מבתי החולים בארץ ישנו יהודי שחלה במחלה מדבקת ונפטר לבית עולמו, וכעת מנהלי בית החולים החליטו לשרוף את כל חפציו ובכללם גם את התפילין שלו. ניסתי לעצור בעדם, אמר הרב, והשיבו לי שהפתרון היחיד הוא לקבור את התפילין, לכן מיהרתי לקנות עציץ גדול כדי לקבור שם את התפילין ולגנוז אותם בכבוד.
ומכללם של דברים נלמד עד כמה צריכים אנו לדון כל אדם לכף זכות, גם אם על פניו נראה אחרת, כי באמת אין אנו יודעים את המציאות והסיבות של השני, וכשאדם דן את חברו לזכות, גם משמים דנים אותו לזכות.

יהי רצון שנוכח לישר דרכנו ומעשנו
ובזכות כך נראה בישועת ישראל השלימה, אמן.

שבת שלום ולמבורק!

יחידת נילי נותנת בראש: צה"ל
מחזיק בשמות כל המחבלים
שכלשו לישראל בטבח ה-7
באוקטובר; 2,800 מהם חוסלו,
300 מהם נלכדו והיתר מחוסלים
אחד אחד - עד האחרון שבהם